

Политичка идеологија би требало да буде основ политичког деловања. Према једној од дефиниција : „Идеологија је систематизован скуп политичких идеја, принципа и друштвених идеала, који репрезентује поглед на свет неке друштвене групације, изражавајући њене интересе и потребе...“. Сходно томе, политичке активисте једне странке би требало да спаја иста идеологија. Данас смо сведоци тога да је политика све мање борба за уверења, и да је она прерасла у борбу за привилегије. Мотивација појединаца за учлањење у неку политичку партију у многобројним случајевима нису општи односно виши интереси са идеолошком основом, већ насупрот лични интереси. Посебно актуелности на политичкој сцени Србије инспиришу појединце да доживљавају политичке организације као ефикасне бирое за запошљавање и најлакшим начином за остваривање сопствених потреба. Показало се да за успех у политици нису потребне квалификације као што су образовање, умеће, одговорност и др. већ бескрупулозност, површност и користољубивост.

У данашње време су ретке странке у Србији које могу да се похвале привржености сопственим идејама и програму, и политички лидери који су препознатљиви по принципјелности. Један од позитивних примера у том смислу био је Војислав Коштуница, бивши председник Демократске странке Србије. Може се рећи да је он политичку каријеру посветио остваривању својих идеја и да његова мотивација није био материјални интерес или привилегије, већ национална свест и идеологија. Нажалост, чини се да сопственим примером није мотивисао блиске сараднике, који су након његовог повлачења из политике односно одласка из ДСС, исказали потребу да по сваку цену буду део власти, иако се то директно супротстављало интересима странке. Најбољи пример таквог парадокса је учешће ДСС у београдској власти са СНС, када је заменик градоначелника из редова ДСС- Андреја Младеновић хвалио пројекат „Београд на води“ док се истовремено странка којој је припадао оштро противила том пројекту. Младеновић је са групом истомишљеника након тога искључен из странке, да би се убрзо придружио владајућој партији која има прокламоване потпуно другачије политичке циљеве. Јасно је коначно да политички принципи нису били спорни, јер нису ни имали важну улогу у овом случају.

Шта то беше идеологија?

Пише: Драгана Трифковић
уторак, 23 август 2016 18:23

